

Text íntegre de la felicitació d'any nou que el catedràtic emèrit en Comunicació de la UPF i artista, Jordi Pericot (el Masnou, 1931) ha escrit inspirant-se en l'escultura *Desconsol* de Josep Llimona.

Encara infant, els meus pares ens portaven sovint, a mi i als meus germans, al parc de la Ciutadella de Barcelona. En una d'aquestes visites va ser quan vaig veure per primera vegada l'obra *Desconsol*, de Josep Llimona.

Recordo molt bé l'impacte que em va produir aquesta figura abatuda i vulnerable, sola al bell mig del parc. Una obra que em va despertar sentiments de tristesa i desolació. Uns sentiments que encara perduren avui en dia.

Sí, uns pensaments foscos i de marginació, però també d'esperança, i que amb el pas del temps han esdevingut un veritable símbol d'aquella època negra i injusta que era la postguerra espanyola. Un símbol que sovint ressona quan sento que l'entorn no reflecteix aquells ideals de justícia, igualtat i democràcia pels quals vam lluitar.

Veure ara de nou el *Desconsol* m'ha provocat una resposta emocional que sens dubte sorgeix de la discrepància entre les expectatives fonamentals i irreversibles de la nostra joventut i l'actual realitat social i política que cada vegada dona més mostres de desafecció i fatiga envers aquells valors.

M'atreviria a dir que hi ha un cert paral·lelisme entre el desassossec que experimentava de petit i la incertesa o frustració que percebo ara, quan l'anhelada cohesió social i la convivència pacífica es veuen seriosament amenaçades. Sí, amenaçades, però que no podem donar per perdudes. Hem de continuar lluitant per una democràcia més sana i forta.

Cal recuperar la confiança i la il·lusió, és a dir, recuperar l'esperança. Una "esperança activa" que va més enllà del simple optimisme o desig passiu perquè les coses millorin. Una esperança que és més que un sentiment: també és una pràctica que ens impulsa a continuar avançant, mantenint una actitud positiva malgrat les circumstàncies. Una esperança que actua en favor del que creiem just i no des de la garantia que ho aconseguirem, sinó des del compromís amb els nostres valors.

Calen accions concretes i deliberatives per poder construir el futur desitjat. Hem d'assumir les responsabilitats, prendre decisions positives davant les adversitats o incerteses i reivindicar els valors i la recerca de nous recursos per aconseguir una societat sustentadora de vida i sempre compromesa amb la recuperació del nostre entorn.

Per un bon 2025!

© del text, Jordi Pericot, desembre 2024